

mul veel se süddame rõõm, et helde Jõsa tae-
was mind önnistas terive priske lastega, kes en-
namiõte emma trui hoolekandmisõe läbbi sum-
malakartlikkus hingeks üleskaswasid ja wanne-
mattele kindlaks rõmuks ja anuks said. — Ees
ei olnud siis armolinne Jummal ennam kui roh-
keste leik sedda tasjunud, mis ollin omma nore
ea sees mapeälse collo waewast ning raskussest
katšnud ja kannatanud? Ja sel wiñil on ikka
ning allati meie hallastaja Jummala armo nou-
temma innimeselaste kasvatamisse jures. Kas
faaksime külal temma armust õlete arro, ja ka
tunnesime külal mingisugust head, kui ei olleks
enne sedda ühtegi rist eggat hääda meie käitte sa-
nud? Oh siis tännagem heldet Jummalat veel
ennam süddamelikult kurja ellopärade eest, liati-
fest, et need keige parreminne aitivad, meie süd-
dame parrandamisse nou korda sata! Ja se füri-
nib ka sega tokko, mis prohvet Jesaias annab
Jummala suust räksida, ütteldes: „Wata, ma
fullatan sind ja ollen sind ärrawallit-
senud willetsuse ahjuö.”

2.

Saksamaal olli, ebt veelgi on monnes koh-
has maddala põlive rahwa suus se wanna sanna
kuulda: „Seal perres, kus lapsed omma rum-
mala ning kurja ellamisõe läbbi issa ja emma
au teotavad, kuistuvad kuumlad toas ärra.” —
Se juttustaminne, mis siin praego kättetulleb,
saab ülesanda sedda, mil wiñil se ümmetud wanna
sanna übhes perres ennast töeks tunnistas.

Olli üks suur külla, kus ennamiõte leik ho-
ned kui illusid ja nägusid ollid nähha. Ella-
misõe teades ollid kaks launis surud ja selged
aknad, mis ulitsa peäle andsid. Iggal perreli olli
isse pekomisse rei ja karja laut, jepärrast said
rahwas puhtaste ning kassinaste ellada; ja peä-
legi olli keigest nähha, et seal joukas rahwas
hõlbo sees ellas. Perremeeestel olli, peäle omma
pello tööd, veel ennamiõte iggaühhel isse hand-
werkli ammet, mis temma alas. Reid ollid isse-
ärranes nelli: üks treial, üks klasssep, üks tipler
ja üks korvi punusu, kes iggal näddalal ühhel
seätud päval klassseppa jures tokko tullid, et fla-
ssisep teistele ariisid ette lugges. Sesamina mees
oli kül nattuke ennam kui teised seal külas ra-
mato peäle öppetud. Nahjo agga, et temma